

V druhém směru dozorčí zákrok žal. úřadu je odůvodněn tím, že silniční okres inhibovaným usnesením bral by na se neodůvodněné závazky, a tedy ohledem na hospodářské zájmy silničního okresu. Že by tyto ohledy v §§ 30 a) sl. siln. zákona opětně zdůrazněné, ležely mimo účel kontrolní pravomoci zemského výboru v silničním zákonu dané, stížnost ani netvrdí.

Nelze tedy právem říci, že by dozorčí zákrok zemského výboru byl nezákonným. Je-li nad to dále také účelným a vhodným, toho nss, jsa povolán bdíti toliko nad zákonitostí aktů správních úřadů (§ 2 zák. o ss) přezkoumávati nemohl, i musil proto pustiti se zřetele všechny ony vývody stížnosti, které poukazují na to, že zařazení Karla H. do skupiny C je spravedливо vzhledem k jeho výkonům a k postupu, který se ohledně technických úředníků jeho druhu zachovává v oboru správy státní.

Č. 1748.

Administrativní řízení. — Řízení před nejv. spr. soudem: Poučení připojené k rozhodnutí obecního jako stavebního úřadu »Proti tomuto výměru jest Vám volno se ve lhůtě 14 dnů odvolati k okresní správní komisi v —« je podstatně vadné.

(Nález ze dne 13. prosince 1922 č. 19.058.)

V ě c: Frant. S. v Karlíně (adv. Dr. A. Jasura z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o odmítnutí rekursu ve věci oplocení pozemku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: K žádosti st-lově bylo mu výměrem obecního jako stavebního úřadu v H. P. uděleno stavební povolení k oplocení jeho pozemků č. kat. — — — za určitých podmínek. K výměru připojeno poučení: »Proti tomuto výměru jest Vám volno se ve lhůtě 14 dnů odvolati k okresní správní komisi v Karlíně«.

Výměr doručen st-li 8. prosince 1921. Dne 15. prosince 1921 st-l podal z něho odvolání přímo u okresní správní komise; ta je zaslala obecnímu úřadu v H. P., kamž došlo 24. prosince 1921. Rozhodnutím okresní správní komise z 24. března 1922 čj. — bylo odvolání odmítnuto jako opožděné, poněvadž bylo podáno na místo u I. stolice přímo u okresní správní komise a na obecní úřad došlo teprve po uplynutí 14 denní odvolací lhůty, stanovené v § 132/2 stav. ř. Nař. rozhodnutím zemského správního výboru byl st-lův další rekurs ex motivis zamítnut.

Stížnost nepopírajíc fakta namítá, že rozhodnutí je nezákonné, poněvadž poučení o opravných prostředcích ve výměru I. instance proti předpisu zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. neuvedlo, u kterého úřadu odvolání jest podati, nýbrž jenom úřad, ke kterému jest se odvolati, čímž byl st-l uveden v omyl.

Stížnost tuto nss — setrývá na právním názoru vysloveném již v nálezu ze dne 30. prosince 1921 čj. 17.285 (Boh. č. 1085 adm.) — shledal důvodnou.

Pro otázku účinnosti opravného prostředku padají na váhu především dva momenty, totiž lhůta, do kdy, a místo, kde se opravný prostředek podati má; tyto dva momenty zdůrazňují také všechna zákonná ustanovení o přípustnosti nějakého opravného prostředku, mimo jiné také § 132 stav. ř.

Podřadného významu pro stranu naproti tomu je, který úřad bude o opravném prostředku rozhodovati, poněvadž je věcí místa podacího, aby samo opravný prostředek předložilo instanci k rozhodování příslušné.

Ony dva momenty jsou tedy také podstatným obsahem každého poučení o opravných prostředcích, a strana může proto plným právem v poučení jí daném — pokud ze znění jeho neplyne jasně nic jiného — hledati a spatřovati informaci především o obou těchto bodech podstatných. Připojil-li tedy obecní úřad k rozhodnutí svému svrchu citovaný dodatek, v němž uvedena toliko lhůta rekursní a úřad, k němuž je možno se odvolati, je přirozeno, že strana spatřovala v tom poučení, že odvolání má býti podáno nejen na okresní správní komisi, nýbrž také u okresní správní komise, a tak uvedena byla úřadem v omyl.

Úřadům samosprávným není sice uložena povinnost, aby k rozhodnutím svým připojovaly poučení o opravných prostředcích, jak míní stížnost, poukazujíc na zákon z 12. května 1896 č. 101 ř. z.; neboť tento zákon platí jenom pro řízení před úřady politickými, kdežto pro řízení před úřady samosprávnými v Čechách obdobného předpisu není. Jestliže to však učiní, musí poučení to býti správné. Připojení poučení nesprávného je podstatnou vadou řízení, neboť odporuje zásadám řízení správního, když úřad nesprávným poučením uvádí stranu v omyl a tím zhoršuje procesní její posici.

K takové podstatné vadě má však odvolací instance přihlížeti z povinnosti úřední. Poněvadž to žal. úřad opomenul, bylo nař. rozhodnutí podle § 6, odst. 2 zák. o ss zrušiti.

Č. 1749.

Honební právo: * Honební společenstvo má nárok na přikázání sousedící enklávy jen tenkrát, jsou-li zde podmínky 1. a 2. odst. § 5 čes. hon. zák.

(Nález ze dne 14. prosince 1922 č. 19.011.)

Věc: Honební společenstvo v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze o přikázání enklávy k společné honitbě.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Okresní správní komise v Litoměřicích výnosem z — přikázala podle §§ 5 a 17 čes. zák. honebního právo myslivosti na pozemcích dominikánského konventu v L. č. kat. — — — v H. v úhrnné výměře 14 ha 64 a 12 m² honebnímu společenstvu v H. jakožto držitelé honitby s nimi nejvíce hraničícímu na dobu 6 let z těchto důvodů: Vlastník pozemků těchto dominikánský konvent v Litoměřicích nemá v H. konskribované domovní reality i sluší je jakožto enklávu přikázati k honbě držitelé honitby s nimi nejvíce hraničícímu. Podle provedeného